

نوح سرور ۽

عظيم تر تنهن جو شان سرور، گريه تر اتساب سرور،
حسب مقدس، نسب مطهر، لقب معلي، خطاب سرور.

تون دور الحاد لاء مهدي، ۽ عهد مادي سندو تون هادي،
ڦي سنڌ ۾ طور تنهنجي گادي، تون روڪش آفتاب سرور.

تون نولڪي گودڙيءَ جو حامل، تون آهين عامل تون آهين كامل،
هي هند و سنڌ ۽ عرب عجم، سڀ اوهان کان ٿيا فيضياب سرور.

تون بي شبه سنڌ جو مجدد، تون عارف و غوث و قطب عالم،
تون حامي دين احمد آهين، تو آندو خوش انقلاب سرور.

تون وارث علم و فڪر حيدر، تون والي صدق و جذب اڪبر،
تون عارف راز عالم ڪن، تون حق جو آهين ڪتاب سرور.

لکن جو ڪعبو سنڌ ٿيو در، ۽ در سنڌ تي جهڪيا لکين سر،
تون سجده گاه نظر، ۽ تنهنجي مزار گردون جناب سرور.

نه چشم ظاهر ۾ آه طاقت، جو تنهنجي حاصل ڪري زيارت،
ڇا منهنجي هي چشم ڪور ڪمتر، ڇا تنهن جو نور آفتاب سرور.

حجاب اڄ صبر آزما ٿيو، تون چشم باطن کي پر ضيا ڪر،
جمال سرور جو توکي سنهن آه، ڪول رخ تان نقاب سرور.

تون قطب عالم، تون غوث اعظم تون سر عالم، تون شاه عالم،
علي ٿيو باب علم، سرور، علي جو آهين تون باب سرور.

اي نوح اعظم، اي فخر عالم، تون تار، اڳيان ٿيو غم جو قلزم،
دماغ ماؤف ٿي ويو آه، دل ۾ پڻ اضطراب سرور.

خدا ڪري خير تنهنجو ساقي، سدائين ميخانو تنهنجو قائم،
سوالِي خالي وڃي نه ڏي اڄ ڪو ڪيف آور شراب سرور.

نه منقبت ڪوئي منهنجو مقصد، نه مدح خواني سان منهنجو مطلب
حجاب قلب و نظر جو لاهج، ۽ روح جو پيچ و تاب سرور.

جو سڌق دل سان در تي آيو، نوازي ان کي ٿو نوح نرمِل،
جو خسته حال آيو انجي آڏو، عطا ڪري ان کي آب سرور.

"تڏهن ڪري سوجهرو ٿو سرور، ڏين جڏهن تانگه ٿا سڀني تڙ"
تون معدن فيض و علم و حڪمت، تون نور ۽ آفتاب سرور.

اچن عقيدت منجهان پراهون، ۽ درد دل ساڻ ڪن جي دانهون،
اڪهائي آخر ٿو تن جون آهون، ڪري ٿو سي ڪامياب سرور.

تون چشم ظاهر کي حق نگر ڪر، مان آهيان پٿر سڄو گهر ڪر،
مان چشم باطن سان تنهنجو جلوو ڏسان تون ڪر بارياب سرور.

نه منهنجي قلب و نظر ۾ قوت، نه منهنجي دل ۾ رهي حرارت،
مان خسته دل خسته جان "گرامي" تون شيخ اهل شباب سرور.